

Prolog

Jerzy Lewczyński, Gliwice 2007

Może to tylko złudzenie, ale uważam, iż w fotografii niszczy coś co można nazwać stanem świadomości oglądanego obrazu. Przeczytałem słowa zmarłego znakomitego twórcy Ryszarda Kapuścińskiego: "Ludzie biją się, krzyczą, giną, drapią ziemię, codziennie to oglądamy. Wyobraźnia popada w paraliż. By ją ożywić, potrzebny jest moment ciszy. Wtedy być może uda się odnaleźć to, czego nie umiemy dotąd zauważyć ...". To właśnie to "zawieszane" spojrzenie, zatrzymane w połowie drogi do mojego umysłu jest istotą proponowanej Sztuki-Fotografii Timm'a Stütz'a!

Vielleicht täusche ich mich, doch habe das Gefühl, dass in der Fotografie etwas verkümmert, das man den Geisteszustand des betrachteten Bildes nennen kann. Ich las die Worte des verstorbenen bekannten Reporters und Autors Ryszard Kapuściński: "Die Menschen schlagen sich, schreien, kommen um, kämpfen ums Überleben, täglich sehen wir uns das an. Unser Vorstellungsvermögen aber ist gelähmt. Um es zu beleben, benötigen wir eines Moments der Stille. Dann gelänge es uns vielleicht aufzufinden, was wir bis dahin nicht wahrzunehmen vermochten ...". Eben diese "innegehaltene" Betrachtung, auf der Mitte des Wegs zu meinem Geist verweilend, ist wohl das Wesen der Philosophie der von Timm Stütz angebotenen Kunst-Fotografie.

Perhaps it is only an illusion, but I think that a photograph destroys what can be called a state of realisation of the image being perused. I am reminded of the words written by a prominent author, the late Ryszard Kapuściński: "People fight, cry and shriek, scratch in the dirt, we see it every day. The imagination becomes paralysed. To bring it back to life, you need a moment of silence. Then, perhaps, we will be able to spot something we have been unable to notice....". It is this "suspended" glance, halted mid-way to my mind, that is the essence of Timm Stütz's proposed Art-Photography!

Arkadiusz Ławrywianiec, ZPAF Katowice

Timm Stütz doskonale rozumie człowieka, którego pokazuje na swoich pracach. Autor towarzyszy drugiemu człowiekowi poprzez swój obiektyw. Mowa ciała, gesty, miny najróżniejsze sytuacje życiowe jakie mogą się przydarzyć niezwykle dokładnie obserwuje Timm Stütz. Ta obserwacja pozwala mi odbiorcy wejść w dane sytuacje osób z fotografii, razem z nimi mam ochotę sprawdzić, która godzina jak to robią dwie kobiety w parku w Wenecji, śmiać się z dziewczynkami jadącymi tramwajem w Rzymie, zobaczyć kto o poranku w Burano pali papierosa za kotarą. Idąc śladem słów Don McCullin „Fotografia nie jest związana z patrzeniem, lecz z czuciem. Jeżeli nie czujesz nic w tym, na co patrzysz, nigdy nie uda ci się sprawić, aby ludzie patrząc na twoje zdjęcia, cokolwiek odczuwali”, jestem przekonany, że Timm Stütz doskonale czuje otaczający go świat, czego dowodem jest ten humanistyczny dokument.

Timm Stütz versteht den Menschen, welchen er auf seinen Arbeiten zeigt, ausgezeichnet. Der Autor begleitet den anderen Menschen durch sein Objektiv. Körpersprache, Gesten, Mimik verschiedenster Lebenssituationen, die sich ereignen können, beobachtet Timm Stütz ungewöhnlich genau. Diese Beobachtung erlaubt dem Betrachter mittels der Fotografie sich in die jeweilige Situation der Personen hineinzusetzen. Gemeinsam mit ihnen entsteht das Bedürfnis teilzunehmen, auf die Uhr zu schauen wie die zwei Frauen im Park von Venedig dies tun, gemeinsam mit den Mädchen in der Straßenbahn in Rom zu lachen, nachzusehen wer frühmorgens hinter einem Vorhang versteckt eine Zigarette raucht. Auf den Spuren der Worte McCullins „Fotografie hat nichts mit Schauen, sondern mit Gefühl zu tun. Wenn Du nichts fühlst von dem, was Du siehst, dann wird es Dir nicht gelingen, Menschen, die Deine Fotos anschauen, dazu zu bringen irgend etwas zu empfinden“. Ich bin ich überzeugt, dass Timm Stütz die ihn umgebende Welt hervorragend spürt, was dieses humanistische Dokument beweist.

Timm Stütz perfectly understands the person he shows in his photographs. He accompanies that person – through the lens of his camera. The body language, the gestures, the facial expressions, different situations that may happen in someone's life – Timm Stütz observes and records them all in minute detail. These observations allow me, at the receiving end, to step in and join the people being photographed. Together with them, I'm ready to check the time, like those two women in a Venice park do, to laugh with those girls riding a tram in Rome, to see who is smoking behind the curtain in the morning in Burano. To follow Don McCullin in his conviction that "Photography for me is not looking, it's feeling. If you can't feel what you're looking at, then you're never going to get others to feel anything when they look at your pictures", I am convinced that Timm Stütz deeply feels the world he is looking at, which this humane document is a proof of.

Andrzej Graba-Grabowiecki, STF Szczecin

W dobie fotografii cyfrowej nowego znaczenia nabiera myśl wypowiedziana niegdyś przez Roberta Franka „Fotografia jest sztuką łatwą i trudną zarazem, tym trudniejszą im dłużej i odpowiedzialniej się ją uprawia”. Timm Stütz fotografią zajmuje się od wielu lat i moim zdaniem należy do grona fotografików odpowiedzialnych. Jego twórczość fotograficzna nie jest ani inscenizowana ani udziwniona i na wskroś uczciwa. Uczciwie wypracowana i „wychodzona”, wpisująca się w ideę „decydującego momentu” francuskiego fotografa stulecia H.C. Bressona. Pozornie prosta lecz zawierająca zawsze wartość dodaną przez co fotografia ta nabiera formę jakby eseju. Prostota nie jest rzeczą łatwą wbrew pozorom. Twórczość fotograficzna Timma Stütza wpisuje się w poglądy amerykańskiego krytyka i pisarza Jamesa Agee, który w 1945 roku napisał „Zadaniem artysty nie jest zmienianie świata takiego, jakim widzi go oko, w świat estetycznej rzeczywistości, ale zauważenie estetycznej rzeczywistości w prawdziwym świecie i tworzenie niezmaconego i wiernego zapisu momentu, w którym to kreatywne działanie osiąga swoją najbardziej ekspresyjną krystalizację”.

Im Zeitalter der digitalen Fotografie erhalten die einmal von Robert Frank geäußerten Worte eine neue Bedeutung - „Fotografie ist eine zugleich einfache wie auch schwierige Kunst und desto schwieriger je länger und verantwortungsvoller wir sie kultivieren“. Timm Stütz beschäftigt sich seit vielen Jahren mit der Fotografie und gehört nach meiner Meinung zu den verantwortungsvollen Fotografen. Sein fotografisches Schaffen ist weder inszeniert noch verfremdet und durch und durch ehrlich. Sie ist ehrlich in der Bearbeitung und „minimalistisch“ und der Idee des „entscheidenden Moments“ des französischen Jahrhundert-Fotografen H. C. Bresson eng verbunden. Sie ist scheinbar einfach aber immer mit einer Wertzugabe wodurch die Fotografie die Form eines Essays annimmt. Einfachheit ist entgegen allem Anschein nicht leicht zu erreichen. Das Schaffen Timm Stütz' kommt den Ansichten des amerikanischen Kritikers und Schriftstellers James Agee nahe, der 1945 schrieb - „Die Aufgabe des Künstlers ist nicht die Welt, so wie sie sein Auge sieht, in eine Welt der ästhetischen Wirklichkeit zu verändern, sondern das Bemerkende einer ästhetischen Wirklichkeit der realen Welt und die Schaffung eines makellosen und getreuen Moments, in dem das kreative Wirken seinen deutlichsten Ausdruck der Kristallisation erreicht“.

In this era of digital photography, Robert Frank's thought that photography is an art which is both easy and difficult, the more difficult the longer you practice it and the more responsibly you do it, takes on a new meaning. Timm Stütz has been practicing photography for many years, and in my opinion he represents the responsible photographers. His photographs are neither staged nor weird, and are honest through and through. Honestly worked out and elaborated, in the spirit of “the decisive moment” of H.C. Bresson, the French photographer of the century. Deceptively simple, but always containing added value, those photographs become essays of a kind. Despite appearances, simplicity is not easy to achieve. The photographic work of Timm Stütz resounds with the opinion of James Agee, an American critic and writer, who wrote in 1954: „The artist's task is not to alter the world as the eye sees it into a world of aesthetic reality, but to perceive the aesthetic reality within the actual reality, and to make an undisturbed and faithful record of the instant in which this moment of creativeness achieves its most expressive crystallization“.